

ה"ט 15118/01/23 - ספיר ניסני נגד איגור ולודמילה פולובינקה, חמדה אראל, נורית ודניאל סגל, נופר בר אור

בית משפט השלום בפתח תקווה

10 ינואר 2023

ה"ט 15118-01-23 ניסני נ' פולובינקה ואח' ה"ט 15092-01-23 ניסני נ' סגל ואח'

מספר בקשה: 5

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מבקשת ספיר ניסני
נגד

משיבים בה"ט 15118-01-23 1. איגור ולודמילה פולובינקה
2. חמדה אראל

משיבים בה"ט 15092-01-23 1. נורית ודניאל סגל
2. נופר בר אור

החלטה

לפני בקשה לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת.

המבקשת מתגוררת בבנין מגורים בו 22 דירות, בקומה הרביעית.

המשיבים פולובינקה הינם דיירים הגרים בשכירות בדירה שמעליה בקומה החמישית, והמשיבה אראל הינה המשכירה של דירה זו (השייכת להוריה הקשישים). פולובינקה נכנסו לדירה רק לפני חודש.

המשיבים סגל גרים בקומה השלישית, והמשיבה בר אור גרה בקומה השניה.

בקליפת אגוז, טענת המבקשת בשני התיקים היא למסכת התנכלויות שיטתית ומאורגנת ע"י כל שכניה לבניין, בקשירת קשר ביניהם, להציק לה ברעשים מוזרים המושמעים מדירותיהם בשעות שונות של היום והלילה, וכן לאיים עליה בפעולות התנכלות כמו הנחת סכין מטבח על שטיח הכניסה לדירתה, הדבקת מסקינגטייפ על עינית הדלת שלה, ועוד. המבקשת טוענת כי הפעולות הללו נמשכות מזה שנה ויותר וכי הגישה תלונות במשטרה שאינן מטופלות עקב עוינות מצד המשטרה כלפיה, ואף התלוננה רבות באזני גורמים טיפוליים כמו רופאים, בריאות הנפש (המבקשת מוגדרת כפוסט טראומטית בנכות 100%), עו"ס וכיו"ב. לטענתה, הרקע להתנכלויות הוא שהמבקשת הורשעה בגרימת מותה של אימה בתיק פלילי שזכה לבולטות תקשורתית, והמשיבים כמו גם יתר השכנים בבנין סבורים שמגוריה בבנין פוגעים בערך דירותיהם.

יצוין כי בעבר (09/21) הוגשה תלונה ע"י המבקשת נגד דיירים קודמים בשם אביטל שגרו בדירה בקומה החמישית, התלונה נחקרה ע"י המשטרה ואותם דיירים עזבו את הדירה לפי בקשת המשכירה אראל. ההחלטה אינה עוסקת באירוע נשוא תלונה זו שהינו מלפני יותר משנה, מאחר ואותם דיירים אינם צד לתיקים שבפני. כך גם ביחס לתלונה שהוגשה לפני כשנה ע"י המבקשת נגד שכנה בשם וירג'יניה פרידמן לגבי הורדת מפסק החשמל מדירת המבקשת (בשל טענות לרעש חריג).

יצוין עוד, כי רק לפני כחודש **ניתן צו נגד המבקשת עצמה להפסקת השמעת רעשים חריגים** של דפיקות בפטיש ומקל מדירתה, בתיק ה"ט 36845-10-22 אשר בו המבקשים היו **כל השכנים האחרים** בבנין. כב' השופטת כפיר, ששמעה באריכות את דברי חמישה מהשכנים ודברי המבקשת והתרשמה מהראיות שהוצגו, קבעה כי הוכח בפניה שמדירת המבקשת נשמע רעש של דפיקות טורדניות שאינן סבירות לדירת מגורים. כן נקבע, כי המסמך ת1 שהוצג בפניה מחזק את המסקנה כי המבקשת "דופקת בזמן אמת" בדירתה וגורמת במתכוון לרעש, לדבריה כדי "לסמן" לשכניה שהרעש הבוקע מדירתם מפריע לה. השופטת כפיר התייחסה גם לטענת המבקשת, שהעדר תקשורת עם השכנים מונע ממנה להתלונן בזמן אמת, וקבעה כי לא הוצגו בפניה ראיות לצורך להתלונן בזמן אמת, ומאידך גיסא, השכנים מחזיקים תכתובות רבות שנשלחות מאת המבקשת באופן מטריד, ועל כן יש למנוע גם תקשורת בין הצדדים. בהתאם לכך, הוארך ב-6 חודשים הצו שניתן במעמד צד אחד למניעת קשר ולאי יצירת רעשים ומטרדים ע"י המבקשת.

המבקשת טוענת כי יש להפוך את הצו שניתן להדדי, לנוכח טענותיה על מסכת ההתנכלויות הזדוניות, לרבות מטרידי הרעש, ע"י כלל השכנים, והמשיבים בפרט.

הראיות שהציגה המבקשת לתמיכה בטענותיה הן מספר סרטונים שצולמו על ידה בטלפון הנייד בהם מצולם חדר המדרגות בבנין מהיציאה מדירת המבקשת ועד לקומה מעל או מתחת לדירתה, כאשר בכל סרטון נשמע רעש צורם מוזר שנשמע כמו דפיקות או נקישות רפטיביות, שאינן מוזיקה, אינן תואמות לפעילות ביתית כלשהי כגון הזזת רהיטים או שימוש במכשירי חשמל כמו מקדחה או למשחקי ילדים, או צעקות, ואין כל סבירות כי רעש כזה יושמע מדירה כלשהי, קל וחומר **משלוש דירות שונות** בקומות שמעל ומתחת דירת המבקשת, אלא אם מדובר ברעשים שהוקלטו והושמעו בזדון באמצעי הגברה, למטרת הצקה והטרדה בלבד. ברי, כי **השמעת רעשים כאלה בעוצמה גבוהה תטריד קודם כל את יושבי הדירה בה מושמע הרעש, כולל ילדיהם, תוך גרימת סבל ומצוקה לעצמם ולכל יתר השכנים המתגוררים בדירות הסמוכות** לדירה ממנה מושמע הרעש החריג. וראה זה פלא, אף אחד מהשכנים לא שמע רעשים חריגים אלה, שהיו אמורים להטריד ולהציק גם להם, אלא רק מדירת המבקשת. זאת ועוד, מדובר ברעשים רפטיביים דומים זה לזה שאין כל סבירות כי יבקעו ממספר דירות שונות בבנין, בהן מתגוררים אנשים שונים שאינם בני משפחה והקשר ביניהם מסתכם בהיותם שכנים לבנין.

לעומת זאת, ברור כי המבקשת היתה יכולה טכנית לצלם את הסרטונים תוך יצירת הרעש בעצמה ממכשיר אלקטרוני כלשהו שמוחזק בידיה, תוך "משחק" בעוצמת הרעש והגברתה ככל שהיא מתקרבת לדירה לה היא בוחרת לייחס את השמעת הרעש בזדון.

בדיונים שהתקיימו בפני, ניתנה לצדדים אפשרות להשמיע את גרסאותיהם לגבי טענות המבקשת והטענות הנגדיות.

התרשמתי באופן ברור כי המשיבים, השוללים את טענות המבקשת מכל וכל, הינם מהימנים, אנשים נורמטיביים המבקשים לנהל חיי עבודה ומשפחה רגילים ותקינים, ורחוקים מרחק ת"ק פרסאות מקשירת תכניות התעללות שטנית במבקשת (ובעצמם קודם כל!). עדויות המשיבים היו מהימנות עלי, לא ניכרה בהן כל עוינות למבקשת או מגמתיות בתיאורים, ואף לא נסתרו דברי המשיבה סגל, כי ביקשה לסייע למבקשת ושפנתה אליה לגבי רעשים רגילים של מוזיקה וכסאות, פעלה כדי לצמצם אותם ואף השאירה למבקשת דברי מאכל כדי לסייע לה. עוד עלה מהעדויות המהימנות, כי המבקשת התלוננה על "רעשים מלמעלה" גם בעת שהדירה שמעליה היתה ריקה, אחרי עזיבת הדיירים הקודמים, ולא בוצעו בה כל פעולות שיפוץ. המשכירה אראל סיפרה על עגמת הנפש וחסרון הכיס שנגרמים להוריה הסינודיים, שהדירה היא מקור מחייתם היחיד, כתוצאה מחילופי הדיירים התכופים בדירה כתוצאה מהצקות המבקשת. בנסיבות אלה, הטענה כי הדיירים החדשים - פולובינקא - שזה עתה נכנסו לדירה, כבר מבליים את זמנם בהדבקת מסקינגטייפ על עינית דירת המבקשת, הורדת מפסק החשמל בדירתה ודפיקות רמות על הדלת, לאחר שכביכול הוסתו לכך ע"י המשכירה (!), שהרי כלל אינם מכירים את המבקשת והיא אף לא ידעה מי הם, נראית הזויה לחלוטין.

המשיבים אישרו כי פנו בעניינה של המבקשת לפסיכיאטר המחוזי, בבקשה כי תיבדק ע"י מומחה לבריאות הנפש, נוכח ההתנהגויות החריגות והמטרדים שהם חווים, ועל כך אין מה להלין עליהם, גם אם בבדיקה שצרפה המבקשת נמצא כי אין כל ממצא המצדיק אשפוז.

המבקשת שבה ומתלוננת על התקפי ורטיגו, הקאות, אבדן כושר עבודה, חוסר יכולת לישון, הגעה למצב של תת תזונה, עקב ההתמודדות עם הרעש העז שמגיעה מדירות השכנים. אלא, שהתרשמתי כי הסבל אותו חווה המבקשת הינו סובייקטיבי ונובע מבעיות נפשיות ותפיסת מציאות לקויה, בצד קווים מניפולטיביים באישיותה (כפי שצוין בגזר הדין בתיק הפלילי בו הורשעה) הגורמים לה לעשות מעשים מרמתיים כדי "לתעד" ו"להוכיח" את טענותיה. יצוין, כי אף אחד מהמשיבים אינו מתועד בצילומים, כשהוא עומד סמוך לדלת הדירה או עושה דבר מה, והדבר אומר דרשני נוכח פעילותה המתמדת של המבקשת בצילום ותיעוד תלונותיה. לא הוכח ולו לכאורה קשר של מי מהמשיבים לפעולות החריגות הנטענות כמו הורדת מפסק חשמל, הדבקת מסקינגטייפ על העינית, הנחת סכין מטבח מול הכניסה או דפיקות רמות בדלת.

לפיכך אני דוחה את הבקשה.

המבקשת תישא בהוצאות כל אחד מהמשיבים בסך 500 ₪.

ניתנה היום, י"ז טבת תשפ"ג, 10 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.